

som udgjør Mindretallet (Hæde), der ved Slutningen af Forhandlingerne i Udvalget lod indføre en Dissens i Betænkningen med Hensyn til dette Punkt. Jeg tror imidlertid, at den ærede Finansminister og det ærede Medlem have høiligen Ret, naar de mene, at der Intet vil være vundet derved. Jeg siger, at saa Meget ialfald vil være vundet, at jeg kun, naar man gaar den af Sleertallet paapegede Vej, seer en Mulighed for at faae den her foreslaaede Lov ud, og faae den stadfæstet, og derved give Finanslovsforslaget, der allerede er vedtaget, det nødvendige Supplement, som kan befrie sammes Vedtagelse for at være et leffindigt Skridt. Det vil nemlig erindres, at Folkethinget indtil fornylig saagodt som aldeles har ignoreret det Forslag til en overordentlig Skat, som den ærede Finansminister forelagde samtidig med eller endog tidligere end det her foreliggende, og at der i den Betænkning over samme, som først er fremkommen, efterat det foreliggende Lovforslag allerede var sendt til os, er fremsat et heelt nyt Lovforslag, der henviser til et andet System end det af Regjeringen foreslaaede, nemlig til det, der nu er under Overveelse her. Dette andet Lovforslag har altsaa endnu ikke engang været til anden Behandling i Folkethinget, og, for at Sagen skal kunne afsluttes i denne Samling, vil det altsaa, hvis Forslaget her under Nr. 1 ikke vedtages, og begge de omtalte Lovforslag folgelig maa søges førte igjennem, ikke blot være nødvendigt, at det foreliggende Lovforslag sendes tilbage til Folkethinget — hvad jeg antager vil skee, hvad enten Forslaget under Nr. 1 vedtages eller ikke, thi at intet af de Vædringsforslag, til hvilke Udvalget med saa stor Resignation har indskrænket sig, skulde vinde Thingets Bifald, er en Forudsætning, som jeg indtil Videre ikke vil tænke mig —, og der gjøres til Gjenstand for en eneste Behandling, men det vil tillige i bedste Tilfælde være nødvendigt, at hiint andet Lovforslag, som endnu ikke har været til anden Behandling i Folkethinget, underkastes to Behandlinger der, og dernæst tre Behandlinger her i Landstthinget, hvorved det saa endda forudsættes tilendebragt saaledes, at vi her slutte os til det uforandret, hvilket

vi jo dog endnu ikke kunne vide, om vi ville. Skulde Nogen i Folkethinget efter den Anviisning, der her er given derpaa, mulig, uagtet det af mig omtalte Præcedens foreligger, at der af selve Regjeringen, ja, endog af selve den hidtilværende Finansminister, i 1866—67 er indbragt her i Landstthinget det af mig før nævnte Lovforslag, dog finde, at vi ved at vedtage Forslaget under Nr. 1 ere gaaede Folkethinget for nær, saa maa jeg dog endnu derved bemærke, at vi i det nævnte Forslag have foreslaaet de Bestemmelser, som af Udvalget i Folkethinget ere foreslaaede at skulle træde istedetfor hiint andet, der endnu liggende Lovforslag, som endnu ikke er kommet til 2den Behandling, til aldeles uforandrede at optages i det foreliggende Lovforslag. Jeg skal derhos paany fremhæve, at, medens jeg ikke kan see, at der er nogensomhelst principiel Forskjel mellem at vedtage dette Lovforslag for to eller, selv om det skulde være, for tre Skatteopkrævninger, og saa kun at tage det for een Skatteopkrævning, saa er det aldeles indlysende — et af Udvalgets Medlemmer har allerede for sit Vedkommende erklæret, at det for ham er en *conditio sine qua non*, for at han overhovedet kan gaae ind paa dette Skattelovforslag —, at det for hele Landstthinget maa være en ufravigelig Betingelse for at kunne give Altsald paa, hvad der er dets utvivlsomme Ret: en grundig og nøiagtig Underøgelse af et Lovforslag, der griber saa dybt ind i mange Forhold som det foreliggende, at det kun bringes til Anvendelse eengang, og at Sagen saa optages paany. Til den Tid vil da Alt i samme, hvad der har staaet sin Prøve, kunne optages, jeg vil haabe, saa godt som uden Discussion, medens det, hvori man kunde ønske Forandringer, og hvori navnlig Landstthinget maatte antage, at der burde skee Forandringer allerede nu, dersom Landstthinget ikke arbejdede under saa ugunstige Villkaar med Hensyn til dette Lovforslag, vil kunne prøves nærmere. Jeg siger, at dette er en Betingelse for, at den foreslaaede Lov overhovedet kan blive vedtagen; efter Forhandlingerne her ved Sagens 1ste Behandling og efter Forhandlingerne i Udvalget anseer jeg det for givet, at det kun er med den nævnte strenge Begræns-